

In gesprek met de composthoop

Achter in de moestuin is vaak een plek te vinden waar wij ons snijafval, snoeiafval en onkruid naartoe brengen. De composthoop. Compost is de voeding van de tuin, de voeding die het micro-organisch leven in de tuin doet leven. Die op haar beurt, in de lente, de jonge zaailingen weer voedt. In de composthoop zit veel energie. Deze energie komt voort uit de activiteiten van de Elementwezens bij het omzettingsproces van "afval" naar plantaardig voedend materiaal. Deze vuurwezens begeleiden en sturen dit proces om "afval" om te zetten naar de nieuwe substantie van compost.

Steiner schrijft in de landbouw cursus over het belang van de composthoop en over middelen om van compost "super" compost te maken. Zo kunnen preparaten worden ingezet om de composthoop te verrijken en te ondersteunen. Deze preparaten ondersteunen daarbij direct de toekomstige gewassen en dragen bij aan de vitaliteit van de bodem en zijn gewas.

In de composthoop kunnen 5 kruidenpreparaten worden gebruikt om de composthoop te verrijken en het omzettingsproces te bevorderen. Kamillebloesem voor de stikstofstabilisatie, Brandnetel om vitaliteit aan de bodem te geven, Eikenschors om de weerstand van het gewas te verhogen, Valeriaanbloesem om de fosfor beter te laten opnemen in de bodem en als vijfde de paardenbloem.

De paardenbloem wordt al snel bestempeld als een onkruid, maar is ontzettend waardevol in de vorm van een preparaat voor de composthoop. "Het Paardenbloempreparaat heeft als eigenschap om de compost open te stellen en te verrijken met de kosmische en aardse krachten, die op haar beurt de planten en gewassen, die gevoed worden met de compost, de eigenschap mee geeft om als gevoelige wezens datgene tot zich toe te laten trekken wat ze nodig hebben" Denk hierbij aan mineralen, elementen uit velden of bos naast de akker dat in de buurt ligt"

Vanuit de kruidengeneeskunde toont elke plant een bepaald karakter. De eigenschappen en uitstraling van de plant kun je vergelijken met menselijke trekken. Zodra de plant en mens dezelfde eigenschappen en uitstraling laten zien, spreken we van een sympathische werking. Is het gedrag van de plant en mensen tegengesteld, dan spreken we van een anti sympathische werking. Het kruid heeft dan meestal een provocerende werking.

Als je de Paardenbloem zou moeten omschrijven als een 'menstype' dan zou er zeker uitkomen dat hij graag aanwezig is. Bovenal dringt de Paardenbloem graag op de voorgrond, waar hij zich vaak sterker voordoet dan hij is. Fenomenologisch te zien aan de dunne holle breekbare steel met grote bloem in de top. De Paardenbloem wil aardig gevonden worden en past zich daarom voortdurend aan. Daardoor kan zijn ware ik niet tot ontwikkeling komen en leeft hij in een wereld dat niet is afgestemd op de omgeving. Paardenbloem inzetten als preparaat heeft een anti-sympathische, ofwel provocerende, werking. Door gebruik van de paardenbloem geef je aan de composthoop de potentie mee dat de gewassen zich op de omgeving af kunnen stemmen en met deze kan communiceren.

Als ik aan de composthoop vraag wat Steiner toch bedoeld heeft met het "gevoelig maken van het gewas", antwoordt zij het volgende: De Paardenbloem werkt uitnodigend naar de andere soorten gewas. Ze begeleidt het gewas om zich open te stellen en te laten weten welke voedingsstoffen zij nodig heeft. De Paardenbloem communiceert met de elementwezens die kunnen helpen om die voedingsstoffen, de energieën die ze nodig heeft, tot haar te brengen. Je zou de Paardenbloem dus kunnen zien als zowel de moederschoot en vader, die het kind (het gewas) voedt en ondersteunt op haar levenspad. Niet alleen door als communicatief en open wezen het gewas te leren om aan te geven welke middelen zij nodig heeft, maar ook door hulp te bieden waar zij dat nodig heeft.

Als ik de, met preparaten verrijkte, compost over de groentebedden uitspreidt, spreid ik niet alleen voeding voor de bodem uit. Tegelijkertijd verdeel ik namelijk ook energetische voeding voor de jonge planten. Jonge gewassen zijn kwetsbaar en afhankelijk van de omgeving. Daarnaast vragen ze om hulp om datgene te mogen ontvangen waarmee ze tot wasdom komen. Deze “gevoelige” groenten komen vervolgens weer op onze borden. En voeden ons weer om gevoelige wezens te worden die in contact staan met hun omgeving.

Martijn van den huijssen, “De Groene Vallei”

Dynamisch bodemonderzoek en advies

“Brengt de boer dicht bij de bodem en de bodem dicht bij de boer”.